

ΘΕΑΤΡΟΝ

Θέατρον Μαρίκας Κοτοπούλη: «Τὰ τέσσαρα βραβευθέντα δραματία».

Τὸ θέατρον τῆς δεσποινίδος Μαρίκας Κοτοπούλη ἀφίερωσε δύο ἐσπέρας του εἰς τὴν διπλῆν παράστασιν τῶν τεσσάρων μονοπρακτικῶν δραματικῶν τῶν ὁποῖα ἐβραβεύθησαν εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῶν προκηρυσθέντων ἀπὸ τῆν «Ἐταιρείαν τῶν Ἑλλήνων Δραματικῶν Συγγραφέων». Ἀπὸ τῆν κρίσιν τῆς Ἑλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς τὴν ὁποῖαν πρὸ τῆς παραστάσεως ἀνέγνωσεν ὁ κ. Μ. Λοιδωρικός, ἐπληροφορήθη τὸ κοινὸν ὅτι ἐκ τῶν τριάκοντα τεσσάρων ὑποβληθέντων ἔργων, πέντε μόνον εἶναι κωμωδίαί καὶ ὅτι ἀνώτερα τῶν ἄλλων ἐκρίθησαν τέσσαρα. Ὁ «Σπαραγγμός», «Τὸ Ἀγριολούλουδο», «Ἡ Γιάννα» καὶ «Ἡ Καρδερίνα».

Εἰς τὸν «Σπαραγγμόν», ἔργον τοῦ ποιητοῦ κ. Θρ. Ζωιτοπούλου, κόρη ἢ ὁποῖα ἐπιμένει νὰ νυμφευθῆ, παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ πατρὸς τῆς, μανθάνει αἴφνης ἀπὸ αὐτὸν ὅτι ὁ παρ' αὐτῆς ἀγαπώμενος ὑπῆρξεν ἐραστὴς τῆς μητρὸς τῆς.

Εἰς τὸ «Ἀγριολούλουδο», δύο ἐκλεκταὶ ὑπάρξεις ἀγαπῶνται, ἀλλ' ἀποκρύπτουν ἀπ' ἀλλήλων τὸ αἰσθημὰ των διότι τὰς χωρίζουν αἱ κοινωνικαὶ συνθήκαι αἴφνης τὸ αἰσθημὰ αὐτὸ ἀποκαλύπτεται ἀμοιβαίως, ἀλλ' ὁ ἐραστὴς ὁ ὁποῖος ἦτο καρδιακός, ἀποθνήσκει ἀπὸ συγκίνησιν καὶ ἀπὸ εὐτυχίαν.

Τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὁ συγγραφεὺς, ὁ ποιητὴς Βερνυδάκης, εἰς τὸ μεσολαβῆσαν χρονικὸν διάστημα μεταξὺ τῆς ὑποβολῆς τοῦ «Ἀγριολούλουδου» εἰς τὸν διαγωνισμὸν καὶ τῆς διδασκαλίας του, κατέλειπεν ἐκουσίως τὴν ζωὴν. Τὸ βραβεῖον καὶ αἱ ἐπευφημιαὶ ἐχορηγοῦντο τοιοῦτοτρόπως, καθὼς τόσῳ πολὺ συχρὰ συμβαίνει, εἰς ἓνα νεκρὸν.

Ἡ «Γιάννα» εἶναι ἢ κόρη ἢ ἀγαπῶσα ἐξαίρετον νέον καὶ μὴ κρίνουσα ἑαυτὴν ἀξίαν του, ἀφοῦ εἶναι θυγάτηρ μητρὸς ἢ ὁποῖα δὲν τηρεῖ τὴν συζυγικὴν πίστιν δι' ὃ καὶ ἀπομακρύνεται ἀπὸ αὐτὸν φεύγουσα τὴν πατρικὴν στέγην χωρὶς νὰ προσηγηθῆ καμία μεταξὺ των ἐξηγήσις. Ὅταν ἐπιστρέφῃ διὰ νὰ λάβῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ θνήσκοντος πατρὸς τῆς, μανθάνει ἐπὶ πλέον ὅτι εἶναι, αὐτὴ ἢ ἰδία, κόρη τῶν ἐνόχων ἐρώτων τῆς μητρὸς τῆς. Ἀπεχθάνεται τότε ἀκόμη περισσότερον τὸν ἑαυτὸν τῆς, καὶ θ' ἀπομακρυνθῆ ὀριστικῶς πλέον ἀπὸ τὴν ἀτιμασθεῖσαν στέγην. Ἄλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν θὰ φύγῃ μόνη· παρέχεται εἰς αὐτὴν ἢ εὐκαιρία νὰ ἐξηγηθῆ μὲ τὸν νέον τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ καὶ εἶναι οὗτος εὐτυχῆς συνοδεύων αὐτὴν εἰς τὴν φυγὴν τῆς. Πρὸ τούτου ἢ Γιάννα εἰσέρχεται εἰς τὸ παρακείμε-

νον δωμάτιον διὰ ν' ἀσπασθῆ τὸ χέρι τοῦ ἀνθρώπου τὸν ὁποῖον ἐνόμιζε μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης πατέρα τῆς· διὰ ν' ἀσπασθῆ τὸ χέρι του, καθ' ὃ δὲν εἶχε πλέον δικαίωμα, ἀλλὰ μόνον καθῆκον...». Ὁ συγγραφεὺς τῆς «Γιάννας» παραμένει καὶ μετὰ τὸν διαγωνισμὸν ἀγνωστος. Πρόκειται περὶ συγγραφικῆς μετριοφροσύνης ἢ περὶ θανάτου, κάποιου ἴσως ἐνδόξου θανάτου εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης;

Ἡ «Καρδερίνα», ἔργον τοῦ κ. Πολυβίου Δημητροκοπούλου, εἶναι δραματοποίησις μιᾶς περὶ τῆς καρδερίνας λαϊκῆς παρατηρήσεως. Κόρη ἐκ δευτέρου γάμου ἐπανερχομένη ἀπὸ τὴν Ἑλβετίαν ὅπου ἐσπούδαζεν, εὗρισκει τὸν πατέρα τῆς πτωχεύσαντα, ἡμιπαράλυτον καὶ ἐγκαταλειμμένον ἀπὸ τὴν δευτέραν σύζυγόν του καὶ μητέρα τῆς, ἀλλ' ὁμως ὄχι καὶ ἀπὸ τὴν ἐκ τοῦ πρώτου γάμου τοῦ κόρη. Οὗτος παρηγορεῖται κατὰ τὸ δυνατόν μὲ τὴν ἰδέαν, ὅτι θὰ ἔχη τὰς θωπείας τῶν θυγατέρων του· ἀλλ' ἢ παλινούστησασα τὸν ἐγκαταλείπει εὐθὺς ἀμέσως ἐνδίδουσα εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς μητρὸς τῆς καὶ εἰς τὴν παρόρμησιν τοῦ πολλοῦ ἐγαῖσμοῦ τῆς. Ὁ ἀτυχῆς σύζυγος καὶ ἀτυχῆς πατήρ, δὲν θὰ στερηθῆ πάσης παρηγορίας· ἀπομένει εἰς αὐτὸν σκορπῶσα τὴν θαλπωρὴν τοῦ αἰσθήματος καὶ τὴν εὐθυμίαν τῆς ὑγειοῦς ψυχῆς τῆς ἢ ἄλλη τοῦ κόρη, ἢ «καρδερίνα πὺν κελαδεῖ ἐπάνω 'στ' ἀγκάθια».

Ἀπὸ τὰ τέσσαρα δραματία, λεπτότερον εἶναι τὸ «Ἀγριολούλουδο», τὸ ἔργον τοῦ ἀτυχοῦς αὐτόχειρος ποιητοῦ. Ὅλα τ' ἀνεβίβασε μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ὁ θίασος τῆς δεσποινίδος Μαρίκας Κοτοπούλη, ἥτις καὶ πρωτηγωνίστησε δοκίμως πάντοτε εἰς τρία ἐξ αὐτῶν.